

Utskriftversion av: <http://hn.se/nojekultur/musik/1.1235394-legendariskt-mote-far-repris-i-sommar>

Publicerad 1 juni 2011

Uppdaterad 1 juni 2011

Stilkrock. Hård rock och dansbandsmusik möttes på Cortina i Vinberg 1976 när AC/DC och Jigs spelade på samma scen. Men det var inga hard feelings mellan banden. Kjell Gunnarsson och Magnus Nilsson från Slowrider spelar AC/DC medan Jigs-killarna Ulf Johansson (sittande), "Jota" Thorén och Tryggve Johansson spelar sig själva. Fotograf: Daniel Molund

Legendariskt möte får repris i sommar

MUSIK. "Hallå du gamle indian" möter "Higway to hell". Den legendariska spelningen med Jigs och AC/DC på Cortina får en repris i sommar. Jigs återförenas för en kväll och spelar tillsammans med Falkenbergs AC/DC.

– Vi satt där inne med AC/DC hela dagen, sedan stod jag där borta och lyssnade lite när de spelade. Men jag gick efter fyra låtar ungefär. För de var så dåliga.

Tryggve Johansson pekar och minns. Han och de andra medlemmarna i dansbandet Jigs har inte varit på Cortina sedan den där kvällen i juli 1976, då de delade scen med ett okänt band från Australien som spelade i pausen. En spelning som med åren har blivit ett kultgig för alla inblandade.

Det var första gången AC/DC spelade i ett icke engelskspråkigt land. Medlemmarna hade harvat på småklubbar i England ett tag och gjorde nu sin premiärspelning på kontinenten, inför några hundra som i första hand hade kommit för att lyssna på dansbandet Jigs.

Bara ett fåtal rockfans trängde ihop sig framför scenen när Angus Young och de andra australierna drog i gång. Bon Scott stod och spydde bakom scenen. Trumpetaren Ulf Johansson i Jigs vet varför:

– Jag bjöd honom på snus. Han såg mig lägga in och trodde nog att det var någon drog. Han tuggade på det och spydde som en kalv sedan. De andra spelade några minuter innan han kom ut på scen, minns Ulf med ett leende.

– De var jävligt imponerade av våra grejer också. Men nu har de väl 18 långträdare med utrustning, konstaterar sångaren ”Jota” Thorén.

Tre av Jigs-medlemmarna är på plats när vi träffas en måndagkväll på Cortina i Vinberg, utanför Falkenberg. Bandet lade av 1992 och har sedan några år börjat träffas igen ibland för att ta några pilsner och snacka minnen. De har gjort enstaka återföreningsspelningar sedan 90-talet, men det var många år sedan senast.

I sommar återvänder i alla fall fem av medlemmarna till Cortina den 16 juli för att lira ihop en kväll, på dagen 35 år efter den mytomspunna AC/DC-spielningen.

Jigs-medlemmarna har många gånger fått berätta för massmedier och AC/DC-beundrare om det osannolika musikaliska mötet. Med jämna mellanrum dyker det också upp folk som vill titta på den minimala scenen mitt ute på vischan, en bit utanför Falkenberg. Den har blivit något av ett pilgrimsmål för de mest fanatiska fansen.

– Sommartid kommer de varje vecka. För tre veckor sedan hade vi några australier här, berättar Ulf Jacobsson i Cortina Line.

Han är en av delägarna i Cortina, där det ordnas linedance varje vecka sommartid. Vanliga danskvällar har de slutat med eftersom det inte kom tillräckligt med folk.

Men man kan anta att det dyker upp en och annan den 16 juli för jubileumskonserten. Precis som för 35 år sedan kommer det att spelas AC/DC-låtar, men då med Falkenbergsbandet Slowrider som gör hyllningskonserter till AC/DC.

Bandets gitarrist Magnus Nilsson är mannen bakom arrangemanget och brinner för uppgiften. Han har till och med låtit sy upp en skoluniform för att fylla Angus Youngs kostym. Kanske kommer han att kallas Magnus Young efter det här. Men han är tveksam till att visa upp rumpan som Angus brukar göra.

– Folk tycker kanske att man är lite tokig, men det bjuder jag på. Jätteroligt i alla fall att killarna i Jigs ville ställa upp på det här.

Totalt sålde Jigs närmare 1,5 miljoner skivor. Småpotatis kanske, jämfört med AC/DC som har sålt någonstans mellan 40 och 50 miljoner exemplar enbart av albumet ”Back in black” (världens näst mest sålda album efter Michael Jacksons ”Thriller”). Men 1976 var Jigs störst, hade bäst utrustning och var tuffast när det gäller snusning.

Nu möts deras vägar igen (nästan, i alla fall) på Cortina och den musikaliska kollisionen kan knappast bli större.

– Men det är ju lite det som är grejen. Att det är så olika stilar, konstaterar Tryggve Johansson.

Mårten Samuelson

marten.samuelson@hn.se

